

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Disputatio Inauguralis Medica De Ictero

**Camerarius, Elias Rudolf
Mögling, Johann Burckhard**

Tubingae, 1679

III.

[urn:nbn:de:bsz:31-42086](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-42086)

Σύγγραφον.

T H E S I S I.

Rari cum pluribus affectibus p. n. usus fortunâ Icterus vocatur ab analogia cum re quapiam externa, vel *ἰκτὴρ τῶν ἰκτερίων*, Lat. Galgulo ave, quæ Autore *Plinio H. N. l. 30. c. 11.* ejusdem est cum Ictericis coloris, visaque sanat icterum, ipsa moritur, vel à viverra, seu mustela sylvestri, quæ Græc. dicitur *ἰκτίς*, & auricolores habet oculos; vel *ἰκτὴρ τῶν ἰκτερίων* milvò, ob similem oculorum colorem; vel à gemma, quæ Ictero medetur, & *Plinio l. c. l. 37. cap. 10.* Icterias audit. Aliàs vocatur quoque Aurigo, Auriginosa perfusio, Morbus Regius, Arquatus, quorum explicationes ubivis obvix, Germ. *Gelbsucht/ Gallsucht/* quasi *Gallsucht*; Ab Aliis hoc nomen etiam tribuitur Erysipelati, quod Ictericia rubra, Chlorosi, quæ Icterus albus dicitur, & vitiligini.

II. Ad Pragmatologiam accedens *Icterus*, qui presentis erit tractationis, definitio, quod sit *Symptoma qualitatis mutatae, quò habitus corporis flavo, obscure viridescenti aut nigro colore inficitur, à vitioso p. n. humoris ejusdem coloris in cutem effusione dependens, & variis stipatum molestiis.*

III. *Subjectum* quidem non solum est habitus corporis, sed partes quæcunque, ad quas sanguis alluit, hinc album oculorum potissimum affici, vilus; carnem, membranas, pinguedinem, fauces, gulam, ventriculum, intestina, pericardium, hepar, cerebrum, quod in specie dicit *Helmont. Schol. Humor. Pass. decept. c. 4, §. 16.* aliàsque partes, sanguinem, lympham, lacrymas nonnunquam etiam flavere, imò matrem Ictericam similem foetum, sanguine & ossibus hujus tinctis, edidisse varix Medicorum testantur Observaciones; quò jure ergò ictericum colorem

rem solùm cuticulæ, non cuti aut subjectis partibus inesse dicat *A. Mollinetti diff. Anat. pathol. l. 1. c. 3.* meritò dubito; posui tamen habitum corporis in definitione, quod ibidem vitiosus color in sensus incurrat, alibi verò mente tantùm percipiatur; Ipsa autem cutis glandulosa subjectum aliquando fit causale, dum in glandulis istis stagnans humor vitiosus sive affluentem sanguinem tingit, sive tincturæ aptos in illo humores segregat.

IV. *Causa proxima* unanimi Medicorum consensu est humor p. n. flavus, vel niger, cuti suffusus, qui quidem vulgò bilis nomine, flavæ vel atræ venit; *Sennert. tamen Inff. l. 2. p. 2. c. 8.* ob similem colorem de bile non rectè semper concludi asserit, seque vidisse ait humorem à fœmina vomitu excretum planè croceum, qui tamen bilis qualitates non redolens dulcis erat, & sapore glycyrrhizam æmulabatur. Causa ergò erit biliosus humor non angustioribus inclusus terminis. Nam sub hoc bilem tum naturalem, tum à crasi debita deviantem, humores tum Veterum phrasi biliosos, tum alios etiam variâ particularum mixtura his analogos, sulphureas, acriores sanguinis particulas, serum per commixtionem flavedine tinctum, igneos humores, virus excrementosum, cruorem sive stercus flavum, in unum coiens enthalicum atque vitriolatum sal cum liquore sulphuris resoluti, ineptitudinem bilis ad naturalem cum cæteris humoribus effervescentiam, acidum fermentale à felle dulcificatum, furcata sive hamata spicula, & spiritus martiales comprehendere, unamque rem tam variis nominibus adaptare quid vetat? Peccat iste biliosus humor hic loci vel quantitate excedente, vel qualitate variis commixtis variè alteratus, eaque ad naturalem crasin, & particularum, quæ sunt maximè sulphuræ, salis enixæ & volatiles serò haud destitutæ, texturam sive irreducibili, quod substantiæ & totius generis vitium Alii dicunt, sive reducibili, dum utrinque aut effera fit bilis, turgescit, effervesceat, (licet non semper febriliter,) aut crassa, viscida, pinguis nimis fit, particule sulphuræ ejus, aut salis enixæ aduruntur, figuntur magis, aut tandem quasi fluit; vel motu, dum (effervescentiam dictam etiam Alii huc referunt) impetuosè & p. n. ad exteriores potissimum movetur partes, distributivæ, verbò *Helmontii*, errore, aliquando criticè,